

какъ да можемъ да го (прѣпазаруваме) и да го снемемъ по-вече надолѣ отъ стѣпа му. Срамно е, Господиновци, да стоимъ на срѣща всичко, каквото е Чисто-Българско, и да ставаме заставаче на едни думы, които, колкото врѣмя гы обдържяме, като помѣнь ни сж връхъ листьѣ-та наши на едни врѣмяна врѣдны за оплакванье и за срамъ на робство-то. Българе! земете си назадъ думы-ты ваши, дирете гы насѣжду дѣто ся говори Българскый языкъ, дирете гы въ ваши-ты книги, въ ваши-ты ветхы рѣкописы, въ майчиный си языкъ, и ся опрѣдѣлете само въ ваши-ты правици. Съ накърпенъ языкъ сте бѣле толкъсь години, та знаете какъ ви върви; поопытайтея и съ свой-а си и щѣте видѣ какъ ще ви трѣгне. Обърнетея та повижете какъвъ пѣтъ ви отвори най-главный ви Писатель богаткый Юр. Венелинъ, като раздири и ви обяви и стѣпки-ты и относки-ты на ваши-ты Прѣдѣды. Този почетенъ и незабравенъ мжжъ е чувствовалъ, буденъ стоялъ и ся е потилъ за васъ. Почетете чувствованія-та на оногова, дѣто ви е искалъ добро-то, и недѣйте прави като жидовци-ти, които умарять свои-ты учителие. — А! А! А! Българю, зашто нѣмахъ слъзы-ты Иереміевы, зашто нѣмахъ душж-тжъ му провидливжъ, за да плачжъ както оплакваше той святый-а Градъ!!! Ты си си напоила съ оцетъ и съ жлъчкжъ всичкы-ты, които ти сж поискали